

організаційно-економічними формами господарств. На цьому кроці проводиться групування адміністративно-територіальних одиниць за значенням кількості поголів'я основних видів сільськогосподарських тварин на одиницю площі в господарствах регіону.

Аналіз розподілу поголів'я сільськогосподарських тварин дозволяє:

- *по перше*, визначити роль і значення кожної форми господарств у загальній кількості поголів'я основних видів сільськогосподарських тварин, а також у загальному обсязі виробництва того чи іншого виду тваринницької продукції;

- *по-друге*, дозволяє виявити соціально-економічні зрушення, які відбуваються в розподілі поголів'я основних видів сільськогосподарських тварин і обсягів тваринницької продукції в розрізі організаційно-економічної форми господарства [5].

Таким чином, дослідження сільського господарства має ґрунтуватися на комплексному територіально-галузевому та системному аналізі з використанням системи суспільно-географічних методів, прийомів та підходів. Методика суспільно-географічного дослідження спрямована на визначення тенденцій і напрямків розвитку сільського господарства та виявлення сучасних форм геопросторової організації, які забезпечують ефективність його функціонування.

Література:

1. Бабков Г.А. Методика аграрно-економических исследований / Г.А. Бабков. – Кишинев: Штиинца, 1985. – 240 с.
2. Балабанов Г.В. Территориальная сегментация продовольственного рынка Украины / Г.В. Балабанов. – К.: ЦПЕР, 2000. – 187 с.
3. Дудник І.М. Суспільно-географічні системи низового рівня (теоретичні та методологічні аспекти) / І.М. Дудник – Полтава: Полтавський літератор, 1997. – 248 с.
4. Топчієв О.Г. Теоретичні основи регіональної економіки / О.Г. Топчієв. – К.: УАДУ, 1997. – 140 с.
5. Чекотовський Е.В. Основи статистики сільського господарства: навч. посібник / Е.В. Чекотовський. — К.: КНЕУ, 2001. — 432 с.

ПЕТУХ Г. М.

ОСОБЛИВОСТІ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ З ГЕОГРАФІЇ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

На сучасному етапі розвитку суспільства перед школою постає необхідність не просто оновлення науково - методичних підходів до навчання, а й пошуку нових. Час вимагає введення практичних і водночас творчих методів засвоєння знань і способів діяльності.

Науково-дослідна робота з географії – це творча наукова робота учня, яка виконується самостійно і базується на знаннях, уміннях і

навичках, здобутих під час шкільного та позашкільного вивчення географії.

Науково-дослідницька робота допомагає учневі систематизувати отримані теоретичні знання з вивченої дисципліни, перевірити якість цих знань, оволодіти первинними навичками проведення сучасних досліджень [3].

Значення науково-дослідної роботи з географії в навчально-виховному процесі загальноосвітньої школи безперервно зростає. Вона сприяє формуванню розуміння прекрасного в природі і любові до Батьківщини, закладається здатність правильно сприймати зміст раціонального природокористування, охорони й примноження природних ресурсів, здійснюється економічне виховання, прищеплюється багато практичних навичок і вмінь. Школярі вчаться збирати і обробляти вихідний матеріал, оформляти результати [4].

Дослідницькій діяльності притаманні великі можливості у здійсненні виховних функцій географічної дисципліни. На конкретному матеріалі основ наук і не будучи жорстко обмеженим в часі, вчитель може цілеспрямовано вирішувати актуальні завдання виховання школярів [6].

Зміст шкільної географічної освіти не може, та й не встигає внаслідок величезного інформаційного простору, враховувати всі досягнення науково-технічного і культурного прогресу, в тому числі і ті, які є ефективним засобом виховання. На тематичних вечорах, читацьких конференціях, гурткових і факультативних заняттях потрібно повідомляти учням про новітні досягнення і ще не вирішених проблемах, орієнтувати їх на завдання дослідження, які покоління сьогоденних школярів доведеться вирішувати у своїй практичній діяльності [5].

У більшості географічних та геологічних досліджень, які носять практичну направленість важливе місце займає етап польових досліджень.

Основним способом збору кількісної та якісної інформації, фактичного матеріалу про території були й залишаються експедиції.

Сучасні експедиційні географічні дослідження, які проводяться в Україні, — це польові дослідження, що здійснюються під час пішихідних чи автомобільних маршрутів і поєднуються з аеровізуальними та стаціонарними дослідженнями. Розрізняють галузеві дослідження (геоморфологічні, ґрунтознавчі, гідрологічні, геоботанічні та ін.) і комплексні (ландшафтознавчі, фізико-географічні, загальногеографічні). В ході експедиційних досліджень необхідний матеріал збирається на певній площі або вздовж маршруту.

Науково-дослідна робота не є географічною, якщо в ній не має жодної карти [3].

При підготовці до написання наукової роботи з економічної географії учні оволодівають навичками самостійного аналізу

територіальної організації продуктивних сил, засвоюють основні методи цього аналізу, вчать добирати необхідний матеріал з літературних, статистичних, картографічних та інших джерел, систематизувати його й робити відповідні висновки.

У науково-дослідницьких роботах необхідно враховувати соціально-економічні зміни, які відбуваються в нашому суспільстві на сучасному етапі, нові підходи в економіці, в розміщенні виробництва, в системі управління суспільним господарством. Особливу увагу треба звертати на розвиток окремих територій та галузей, а також знати закони, які регламентують їх функціонування.

Основа наукової роботи з економічної географії — дослідження, що характеризують розміщення галузей суспільного господарства, господарську спеціалізацію районів, оцінку населення, природно-ресурсного потенціалу та інше [1].

Працюючи над науковою роботою, важливо використовувати статистичні матеріали. Одне з найбільш доступних джерел інформації зі статистики населення та різних галузей господарства України й адміністративних областей — статистичні довідники та бюлетені, більшість яких видається щорічно. У роботі доцільно використовувати довідники останнього року видання, однак порівнювати дані не менше ніж за п'ять останніх років.

Успіх науково-дослідної роботи учня загальноосвітньої школи значною мірою залежить від чіткості й ефективності організації наукової діяльності. Саме організація діяльності викликає найбільші труднощі і разом з тим забезпечує упорядкованість усіх дій і успішний кінцевий результат.

Література:

1. Булава Л.М. Методичний посібник щодо підготовки і захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів МАН. Секція географії/ Л.М. Булава. – Полтава: ПОЦН-ТТУМ, 2008.- 36с.
2. Методичні рекомендації щодо підготовки і написання науково-дослідницької роботи з географії та геології в системі Малої академії наук/ О.В. Вовк. – Харків, 2009. – 38с.
3. Науково-дослідницькі роботи МАН. Методичні рекомендації щодо написання робіт / О. Р. Шелегеда. – Запоріжжя: КЗ “ЗОЦТКУМ” ЗОР, 2010. – 52 с.
4. Научно-исследовательская деятельность учащихся по географии [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://festival.1september.ru/articles/594056/>. – Назва з екрану.
5. Організація дослідницької роботи на уроці географії [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://geo-teacher.net.ua/Metodichni-materiali-dlya-vchitelya/organizatsiya-doslidnitskoji-roboti-na-urotsi-geografiji.html>. - Назва з екрану.

6. Романів О. Я. Учнівські науково-дослідницькі роботи з географії: методологія та методика// О.Я. Романів, В.О. Мартинюк, А.С. Романів, О.В. Яроменко. – Рівне, 2010. – 250 с.

ПОДБЕРЕЗНЯ І.В.

ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ГЕНІЧЕСЬКОГО РАЙОНУ ХЕРСОНЩИНИ

Рекреація – відновлення чи відтворення фізичних і духовних сил, витрачених людиною в процесі життєдіяльності; рекреація включає різноманітні види діяльності у вільний час, спрямовані на відновлення сил і задоволення широкого кола особистих і соціальних потреб та запитів.

У сучасному світі відпочинок, рекреація, туризм, оздоровлення є найвищою соціальною цінністю. Тому за останні кілька десятиріч у світі поступово зростає значення туризму і рекреації. Це пов'язано в першу чергу із значним зростанням доходів населення економічно розвинутих країн, зростанням загальноосвітнього рівня людей, розвитком транспортного сполучення.

Володіючи величезним природним потенціалом, Україна усвідомлює необхідність розвитку рекреаційно-туристичної інфраструктури. Відвідавши нашу країну, туристи мають можливість не тільки відпочити і відтворити функціональні можливості свого організму, але й ознайомитись з її історією та культурою.

Туристичний потенціал території – смне, багатоаспектне поняття, що охоплює сукупність природних, етнокультурних та соціально-історичних ресурсів, а також наявної господарської і комунікаційної інфраструктури території, що служать чи можуть служити передумовами розвитку певних видів туризму.

Генічеський район Херсонської області має достатні природно-географічні та суспільно-географічні туристсько-рекреаційні ресурси. Даний район Херсонської області, враховуючи його географічне положення, особливості господарського освоєння, природо-ресурсний потенціал, має наявні туристсько-рекреаційні ресурси. Спостерігається їх значна територіальна диференціація, що зумовлює туристсько-рекреаційну спеціалізацію окремих міст та сіл району.

Клімат Генічеського району помірний, перехідний з морського до континентального. Купальний сезон триває з травня по вересень. Середня температура води +22°C. Сприятливі кліматичні особливості регіону зумовлюють розвиток і формування необхідних туристичних ресурсів. Сприятливий клімат та повітря, насичене сиваськими випаровуваннями, мають значний лікувальний ефект, насамперед, для захворювань дихальної системи.